

לא נתנו להם גרביים

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים הייתי שייך כבר ליחידת חובשי ספסל במטכ"ל ולא הייתי צריך ללכת לחזית. גם שמשון (כוכב) היה במצב דומה. עבר יום ושנינו הרגשנו שהפעם זה אחרת. נדברנו שנטלפן אל הממפא אם יגיד לנו לבוא ונבוא. וכך יצא שאיילה אשתו של שמשון טלפנה לאשתו של עמי שטלפנה לעמי שאמר: "בוא". באנו בג'ינס טריקו וסנדלים. כשהכוחות כבר היו מרוכזים ליד האוטובוסים. הלכנו לאפסנאות לראות מה נשאר. אני קיבלתי מקלע נטול כדורים ושמשון בזוקה ללא פצצות. עוד הספקתי לשמוע שיח שבו מצד אחד הרבים שדברו על הזדמנות שתהיה לנו "להכותם שוק על ירך" ומולם היה אחד שבא מרמת הגולן ואמר: חברה הפעם זה אחרת אינכם יודעים מה הולך, אצלנו מפנים ישובים. עלינו על האוטובוסים ונסענו לרמת הגולן שם ראינו כמו בסרט איך הטילים שלהם מכים במטוסינו, לכך לא פיללנו. היינו יחידה חדשה ועוד לא היו לה משימות. אלה שהיו בה היו גיבורי הצנחנים מהיחידה 101 דרך פעולות התגמול למיניהם עבור בפעולת בירות וכלה בששת הימים. כולם חטירים זקנים. מי פחות ומי יותר וכמעט כולם מילואי הצנחנים. לא מצאנו "עבודה" ברמת הגולן וכולנו, פחות מחלקה אחת שמצאה, ירדנו במטוס לסיני. במטוס כלומר בלי זחל"מים או כלי מלחמה בעלי משקל. מצאנו עבודה אצל ברן. הורידו יחידה אחרת מזחלמיה ונתנו לנו. הזחל"ם שלי לא היה ממותקן כלומר לא עמדה עליו חצובה שעליה אפשר היה למתקן את המקליע שלי. נסעתי לסדנת שריון שהיתה לא רחוק כדי למתקן את הטעון מיתקון. היתה שם ארוחת צהריים. הצטרפתי. מולי ישב חיל סדיר ילדון מבוהל ורועד כעלה נידף שאלתי מה היה? אמר לי אתמול היתה התקפת הנגד שלנו. זה לא עבד להם היו סאגרים (טילי כתף) והם הכו בטנקים שלנו שוק על ירך. אין לנו במה ללחום נגדם. עבר קצת זמן הזחל"ם מותקן ובינתיים ראיתי שמתחילים להכין ארוחת ערב, הצטרפתי וזכיתי בלביבת תפוחי אדמה לביבת ענק כמו שיודעים רק בצבא. תוך כדי כירסום אני רואה התקהלות במעלה המוצב. התקרבותי וראיתי את כל הסדנא עומדת מול המגד. מה יש שאלתי? שביתה! על מה שביתה? לא נתנו לנו גרביים. כשהמגד הבין מה קורה נעמד מול חמישים חייליו ואמר: אתמול בהתקפה נפגעו לנו מאתיים טנקים כמעט כל מה שהיה. היום הם נלחמים שוב. אתם השמשתם אותם. בעצם אותם טנקים הם העומדים היום בין הצבא המצרי הגדול ובין תל אביב. נכון לא ישנתם ולא תמיד אכלתם אבל את הטנקים השמשתם והם עומדים בפרץ. בקיצור נאום צ'רצ'יל יאני או נפוליוני ואפילו אלכסנדר מוקדוני וזה עבד. לקחתי את הזחל"ם וחזרתי לפלוגה ולמלחמה שמתוארת בסיפור אחר.